

tet néhány év alatt beültetett eperfákkal selyem tenyésztési célokra, s így a selyemtenyésztést itt meghonosítja, megmenti a székelveket a kivándorlás kényszerűségétől és örökös emléket emel magának. Hisszük, hogy figyelmét nem fogják kikerülni eme nagy kérdések.

Tegnap Dániel Gábor háza előtt 1500 főnyi sokaság jelent meg 300 fáklya világánál este 6 órakor. Ugron János megyei első aljegyző hosszabb beszédben tolmácsolta a megye és város közönségének érzelmeit. Ugron ez alkalommal is kitűnő szónoknak bizonyult. Dániel az erkélyről szintén fiatalos hévvel, az egész Botos utcát betöltő csengő hangon atyai melegséggel válaszolt. A közelebbi falukból is sokan voltak jelen. Este a Snapeck-féle vendéglőben 100 terített bűcsu vacsora volt a Dániel tisztelőre.

Igy végződött a mult hét.

D.

A naszodi „dilettáns photographusnak.”

Naszód, 1891. decz. 12.

Mottó: „Kérde Kóbi: 's meg-e lesz?
„Meglesz” mondja a Schmekelesz.
(Schmekeleszkóbi freeselesz.)

Ne te ne! Látják kérem, mennyire csatlódhat az ember! Eddig abban a jámbor hitben éldegéltem Naszódon évek hosszú során át, hogy nincs photographusunk s ime e b. lapok 282. számában napnál világosabban bebizonyosodik — hogy van. No ezért a haladásért (!) már én is legalább háromszoros „aleluját” zengedeznék — ha „photographiából” ki nem világlanék, hogy az izé — hogy is hívják — a masinája, szerzője rossz. Ugy látszik, a „panye photographus urat” a szállítója megtréfálta; mert nem tett gépébe homorú-domború tüveket, ezért nem is sikerült a felvétele. Amolyan „talmi photographálás” az egész — semmi egyéb!

Hanem elég az hozzá, a „photographálás meg lett.” Kijutott belőle a „naszodi magyar dalkörnek” is. No uram! ments meg az eféle jóbarátoktól, pártolótól!!! Nem elég, hogy bizonyos oldalról „folyton inzultáltak a fiatal, de izmos egylet; nem elég, hogy a minapában (decz. 10.) még az ablakait is beverték a gyakorló óra alatt; a „panye talmi photographus ur” már a háztetőt szeretné ragyogtatni, hogy usgye fore, fusson kiki merre lát; megakarja a bizalmat rendíteni a vezér iránt! Nem sikerült uram! — sokan vagyunk — eloltjuk a lángot, ha még olyan nagy is. Nem félünk, bizunk buzgósságunk, kitartásunk és erőnkben! Egyelőre ennyi elég! —

Tudja lelkem „photographus ur” nagyon is későre készíti el a „photographiát!” Még nov. 1-én alakult meg véglegesen a „naszodi magyar dalkör” a e g y e n y o l c z alapító, pártoló és működő taggal s most jut eszébe arról írni!

Az igen népes közgyűlés egy hangulag megválasztotta „Mózesét.” Miért? Mert tudta, hogy kit választ, hogy mit tett „Mózi” az egylet érdekében, egyszóval mert megbízott benne e multa névze s meg is bizik a jövőre is. Hogy pedig azt, amit eddig az egylet érdekében tett, nem hozta a „kedves talmi photographus ur” nagybecsű tudomására (s talán egyebet sem), ezért a szinte megboosáthatatlanná bűnéért (?) a „talmi photographált Mózi” ezennel tünepélyesen megdicserjék a jövőre névze szigoruan utasítjuk, hogy ne is merje megtenni, különben a „naszodi talmi photographus” torzítókra elé állítjuk.

A „naszodi panye talmi photographus” pedig szeretettel kérjük, hogy a „tábláját”

függeszse ki had tudják, hol kontárkodik az a kép-író (mázoló) ágyu (de nagyon is kis kalibru.)

Szelke J s k.

Ijedelem Naszódon.

Negy izgatottságot okozott a naszodi magyarok között a f. hó 10-én esti 9 órakor a magyar kaszinó helyiségében lefolyt izgalmas és kinos esemény, melynek tettesét ha sikerül kipuhatolni, megérdemelné a legszigorubb büntetésst,

A naszodi dalárda tagjai a mondott este gyűltek egybe az énekpróba gyakorlására. Javában daloltak, midőn éneküket a szoba padozatára hullott áblak üveg csőrpöblése zavarta meg, majd pedig ugyanazon pillanatban egy kő darab esett a szobába, de szerencsére nem talált senkit. Az első pillanatban különféle gondolatok forogtak az ott levők agyában, a meglepetés után már kiszaladva az utcára, nem találtak ott senkit. A főnök ur ijedtében elvesztette értékes manzetta gombját és 5 napig nem tudott expedálni.

A dolog komoly oldalát tekintve nem kívánjuk a nemzetiségi kérdések harcazt provokálni, nem a parázst felpezsíteni, mely a naszodi románok nagy részének családi tűzhelyén pislóg, s csak levegőt vár, hogy felángolhasson, nem akarjuk az egyenletlenség magvát még jobban elhinteni, mint azt már az avataltan kezek — ha mindjárt jóindulattal — elhintették; tehát ezen ablakbeverést egyszerű deákcsinynek kívánjuk minősíteni. Noha már előzőleg is kellett tapasztalnunk oly tüneteket hasonló tekintetben, — melyek a legnaivabb emberben is felébresztették a tudatot, hogy a mi románainknál létezik fajgyűlölet irántunk, s minden iránt a mi magyar. Pedig hát dalárdánk semmiféle politikai élettelt nem bír, kizárólag kulturális intenciókat ölel kebelébe.

Hát ezen deákcsinyre névze azután az a megjegyzésünk, hogy az ablakbeverés, a magyarság elleni gunyos, csufondáros plakátok kiragasztásában nem ösmertünk a régi rómaiakhoz méltó cselekményre, pedig a bocsorokos ifju urak (?) ugyancsak büszkén valják magukat a rómaiak leszármazottjainak, sőt az évi zárnyitgatók alkalmával a római tánczot is produkálják, a szabinai nők elbálálásából — mint nemzeti tánczot. Legyenek tehát tetteik, és cselekedeteikkel is méltók azon nemzet nagyságához, melynek köteléből szeretik és iparkodnak magukat leszármaztatni.

Egyébként elég szomorú világot vet a naszodi román gymnasium tanügyi állapotaira, hogy egyik vizsgálat a másikat éri a tanári kar ellen, hogy egymást jelentgetik, denuncziálják; alig egy hónapja mult, hogy Csáki miniszter egy feljelentés alapján a kolozsvári főtanfelügyelőt küldötte ki vizsgálatra, mert magok a feladó románok tarthatatlannak jeleztek az állapotokat. Csodálatos tehát, hogy miért nem nyul bele a miniszter erősebb kézzel a gymnasium ügyébe, miért nem veszi állami kézbe az egész pusztulatlannak indult alapokat a gymnasiummal együtt, hogy mennyire megérett az ügy, hogy mennyire itt volna az ideje, azt csak az tudja, ki közvetlen közel szerzi erre névze tapasztalatait. Mily nehezen nyult bele boldogult Trefort miniszter a belényesi román gimnázium darázsferékébe, s ime a fényes eredmény bizonyításra nem szorul, hogy mily eredmény éretelt el ott is. Ha valaki nem tud a késél bánni, el kell azt venni a kezéből ideje korán, hogy se magát, se más meg ne szurjon.

A vizsgálat az ablakbeverő hősnék a nyomába van és nagy a remény, hogy siker

ül megcsipni a némes kis csemetét s átadni a bűntető bíróságnak — a kis kedvest.

Egyébként nagyon, de nagyon radikális kura volna szükséges Naszódon, a miről majd legközelebb bővebben fogunk megemlékezni.

Levél.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

A marostordamegyei kör folyó hó 11-én rendezte harmadik társasestélyét a Budapesten levő megyei zsinati képviselők tiszteletére, a Drechsler-féle minta vendéglő 5. sz. éttermében.

Vendégeink nagyon sokan voltak ugyanarra, hogy a későn jövők a különben is elég nagy teremben legnagyobb sajnálatunkra be sem juthattak. A kiválasztottak sorában ott voltak: Szász Domokos erdélyi ev. ref. püspök, Lenárd József, Vass Tamás, Szóts Farkas, Bedőházy János zsinati képviselők; továbbá Illyés Károly kuriai bíró, Kovács Ferencz, Szentiványi János és Szóts Sándor stb.; a hölgyvilágot Kovács Ferenczné, Szentiványi Jánosné, Szóts Farkasné; Fromon Erzsébet és Szentiványi Adrienne képviselték stb.

Az izléssel összeállított műsor fokozatosan emelte a hangulatot, minden pontja elragadta a közönséget, — s a mint egyik felkészítő megjegyzé, úgy tűnt fel, mint egy szép virágcsokor, melyből a szemlélő a szébbet nem tudja kiválasztani. Sárkány Miklós köri elnök nyitotta meg az estélyt, mely szavakban üdvözölve az összejöttöket. A dalkar a Metz Albert operaházi tag, karnagy vezetésével a „Hymnust” énekelte el. Majd Pap Sándor szavallatával, Schönberger Miklós, de különösen K. Nagy Dezső mesteri színvonalon álló felolvasásával és szavallatával tudott gyönyörködtetni és neveltetni; Recht Sándor, Metz Albert, Recht Gyula és Farkas János operaházi tagok derék quartette művészi játékával vert fel tapsot taps után.

A műsort kedélyes vacsora váltotta fel. A pohár köszöntőket Sárkány Miklós elnök nyitotta meg éltetve a díszes köszöntőket ki után nyomban Lenárd József, Szász Domokos püspök és Szóts Sándor mondtak emelkedett szellemű és remekbő felkészítőket, éltetve a derék kört és a maros torda magyariusságot, mely a köz és társas szellemnek ily egészséges alapon nyugró felfelédítéséhez oly derekasan hozzá látott. Tosztokat mondtak még Osváth Elemér, Schönberger Miklós, K. Nagy Dezső, Sebess Dénes, Pap Sándor, Reich Sándor stb. Az estély késő éjjel ért véget, a közönség pedig a kör iránt a legjobb emlékekkel távozott el.

Amerikai disznó, magyar disznó.

A yankeek valósággal disznóban vannak azáltal, hogy az amerikai sertés és sertés-hus behozatalára vonatkozó tilalmat megszüntették.

Most már a „Czigánybáró” Zsupán Todorja olyan ideális alakká válik rövid idő múlva, a melynek létezéséről a nemzedékek csak a színházban vesznek tudomást.

Hatvan milliót meghaladó összegeket tesz ki az a pénz, a mit Magyarország azáltal veszít, hogy megszűnik a sertés és a sertés-hus kivitele s Amerika fogja az olcsóságával minden versenyt kizáró árukkal dominálni a külföldi disznópiacokat.

A magyar gazdák érzékeny károkat

szenvednek s azt mondják: nagy disznóság ez az állapot. Azok a gazdák, a kiknek évente 5—6 száz koczája csak úgy ontotta a malaczkokat, a melyek nőttek s évente száz ezreket jövedelmeztek, rövid idő múlva azal a négy disznóval kénytelenek beérni, a mi hébe-korban a „csön des”-ben beitt.

A gazdák sem kárpótlást sem biztos reményt nem látnak azért az örökségért, a mit odaadtak azért a tál lencsért, a melyben fájdalom, még csak egy kopasz sonka boka sem volt.

Ez az örökség az évente biztos hatvan millió.

A tál lencse pedig a cukor-kivitel, mely cserébe jön a disznókért, a mi azonban a statisztikai számítások szerint másfél milliónál nem tesz ki többet, tehát még csak egy ötöd résznyi kárpótlást sem nyújt a mi disznóinkért.

Ez is évről évre a mint biztos kilátások mutatják, csökkenni fog. — Hiszen Észak-Amerika kezdi sürdün berendezni a cukorgyárakat s hatalmasan hozzájárul a répa-cukor termeléshez s így ellehetünk készülvé, hogy kivitel helyett egy évtized alatt behozatal lesz ebből is.

Egy sovány biztatás van még ezekhez ráadásul. Az t. i., hogy a gabona kiviteli vámon is nyerhetünk esetleg valamit. Azt mondják erre a gazdák, annyi ez, hogy „ne-sez semmi, fogd meg jól”. Mert a mit mi egyszer elvesztünk a réven, soha sem nyerjük mi azt vissza a vámonon.

Szóval az amerikai sertés-hus behozatala olyan érzékenyen érinti gazdáinkat, a mit meg fog érezni az egész ország.

Az erdélyi nagyobb termelők már is gondolkodnak a tenyésztés beszüntetésén és készletükön, szőszön-boron tudni iparkodnak. Nincs miért nevelni tovább sertéseket. Nevel majd Amerika nekünk is, meg a németeknek is. Az amerikai disznókkal a mi disznóink nem tudnak versenyezni. A mi disznóinknak tölgy és bükk makk, árpa, törkbuza, derceze, liszt kell, hogy meghizsának; az amerikai disznó meghizik a tengerpartokon halaktól, tengeri csuszó-mászó állatoktól és pöczegerektől.

Az igaz, hogy husok olyan izű, mint a halzsírba áztatott bagaria, szalonnájuk és zsirjuk pedig olyan izű, mint a megposadt csukamájolaj, de mit tesz az a szegény népnek. Fődolgoz az, hogy olcsó! Az aszkorra hajlandósággal bíró németek annál könnyebben meghiznak legalább tőle.

Egy reményük van, a gazdáknak csupán.

Egy gyenge és talán hiu remény. Az, t. i. hogy az amerikai disznóhussal behurcolják a trichinát. Mert az amerikai disznók 50 százaléka tele van ezekkel az apró górcsói állatokkal. Akkor aztán, ha a németek kezdenek majd tifusz szerű betegségbe esni s a trichinák miatt pusztulni, akkor ismét életbe lépnek a behozatali tilalmak.

Mert egy két év elegendő lesz arra, hogy a németek gyomra, nyeldekölje, szája karizma megteljen a testben vándorló, apró állatokkal.

Egymást fogják követni a tifusz szerű, lázas tünetek, a halálozások s erre aztán lejár az amerikai disznó vásár rövid idő alatt.

Magyar országon nem egy könnyen talál piacot az amerikai disznó hus. A magyar gyomor nem könnyen veszi be ezt a hánnyat.

Megpróbálta Sz. szász-fenesi birtokos pár év előtt. Hozatott amerikai sertés-husát s szalonnát. Megkínálta vele béreseit, szolgáit. Ezek megkostolták s azt mondták inkább soh sem esznek szalonnát, mint sem jönni egyenek.

A yankeek különben ebben a tekintetben is nagyon élelmesek. A mint a behozatali tilalom megszűnt, néhány nap múlva már el voltak árasztva a német piacok a jegyzékekkel, a melyekben német gazdaság szerint feldolgozott disznóhúsok voltak láthatva. Két három hó múlva már nálunk is lesznek amerikai sertés-husok, szalonnák, nálunk nekünk majd kaiser fleischot, pácolt sonkát, debreczeni kolbászt, mindent, csak hogy rendre hozzászoktassanak.

A sertés tenyésztés csökkenésével nemcsak a mezőgazdasági terményekben szenvednek gazdáink érzékeny károkat, de károsodik foglalkozásuk is, melyek egy részének sokszor évente ezrekre menő utalék jövedelmet nyújtott a makkoltatás. A tölgy- és bükkmakkot pedig sem ipari sem más célra felhasználni s feldolgozni nem lehet, ennek értékesítése kizárólag letetés útján történhetik előnyös és hasznosul járó módon.

Az erdélyi gazdák egy részét különösen érzékenyen sújtja ez a dolog. Készlet és százazreket veszítenek, minden biztos kilátás vagy remény nélkül más oldalon való kárpótlásra. Az erdélyi gazdasági egyeletnél kezdve szobba is került az, hogy ez iránt felajánlással éljenek, azonban miután bebizonyosodott tényekkel állnak szemben, melyeken változtatni a kúthatalmakkal létrejött megállapodás miatt most már nem lehet, kénytelenek a dolog felett napirendre térni s bevárni a események szerencsés vagy nem szerencsés alakulását.

Pénteken Nagyváradon volt az első nagyobb sertésvásár. Már eddig is hanyatló a sertések ára, ezentul bizonyára még jobban fog az hanyatlani. A váradi vásáron nagyon észrevehető volt az árak hanyatlása.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, december 16.

— Az E. M. K. E. hét éves ténétét magában foglaló eddigi összes jelentések megküldésére Rantz Gyula osztrák-magyar bank igazgatója ma a kezű hazafias levelet küldötte: „Nagyon Uram! Igen tisztelt alelnök ur! Fogadjuk küldött becses könyvért meleg köszönetnek tiszteletteljes kifejezését. A meggyőző rendkívül elfoglaltságom azt lehetővé teszi, hogy sok tanulásom részleteit alkalmam belőle megismerni. Ajánlom önökben magamat Nagyságotok szíves jólatatukba és maradtam a méltóságos gróf úrnak és Nagyságodnak hazafiai dírdírtisztelet szolgájak Rantz Gyula.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZAJA.”

1891. december 16

Keserű pohár.

ANGOL REGÉNY.

A DÓRA szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: A. Mica.

XVIII.

(Folytatás.)

(38)

A helyzet komolysága dacára Malcolm ur nem állhatja meg, hogy leendő apóssának a dolgokat rendbe hozni akaró jóindulatu kísérletén el ne mosolyodjék.

— Félek, hogy az nem segíteni rajtunk, meg kell engedni az aszsonynak, hogy a történetét elmondja. Azt meghazudtolni s gonoszágát bebizonyítani — a mi kötelességünk lesz.

— De miért nem mondta el akkor mielőtt igazságát vagy hazugságát oly könnyen meg lehetett volna állapítani. — Gyuri, én azt hiszem, hogy az a tény, hogy maga egy egész esztendeig befogta a száját, és csak most beszél, hogy azt a házasságot, mely nincs tetszésére megakadályozza, arra fog szolgálni, hogy bizonyítványát érvénytelené tegye?

— Azt tehetné ha — a fiatal ügyvéd elhallgat, s a találó szó megválasztása felett oly hosszasan látszik habozni, hogy Nesbitt ur türelmetlenül szól közbe:

— Mit „ha”? Az ég szerelmére kérlek ne tévováz sokáig most midőn a legrosszabbra el kell készülvé lennünk — ugy-e Henry? — ugy-e jobb szeretne mindent a maga tisztá valóságában hallani, mint hogy ezt a rettenetes „Ha” szót gördítsék elbőre?

— Én azt gondolom, hogy megértetem az értelmét, — mondja Henry, fejét a felszólításra válaszul felemelve. — Ő kísérteties halvány, szemében a borzalom és gyötrelmes kifejezése van, de hangja még mindig oly elfáradtan nyugodt. — „Lehet — folytatá, — hogy az Abigail történetét nem hinnék el, ha nem tudna mellette bizonyosságot felhozni.

— És miféle bizonyossággal állhat elő? — kérdi Nesbitt ur.

— Egy borzasztó és csalhatatlanul meggyőzővel — válaszolja Malcolm ur — ha a hullát felásák, és a aconit nyomait a belében megtalálják —

— Ne — ne folytatd! — kéri Nesbitt ur, elszápadva azon víziók által, miket élénk képzelődése felidéz. — Szent ég, — erre soha sem gondoltam! — Nem csoda, hogy szegény Henryt bátorsága elhagyta — és Róza! — ob, szegény gyermek! — Borzasztó! Gyuri nem lehet ez ellen valamit tenni?

— Nem; az események folyamát mentere hagyva várakozni kell. — Jelenleg Hunt Abigail a helyzet ura; mi nem tehetünk egyebet csak várakozniunk kell, és látni, hogy ő mit fog tenni.

Nesbitt ur tehetetlen nyögéssel törölte meg izadásos arcát, az a kétségbeesés, mely Dacre Henrytől minben erőt és férfiaságot kioltott, őtetet is elfogta.

Hite azon férfiben, kit a sors ily kegyetlen megpróbáltatásnak tett ki minden pillanatban erősbödik s amint az erősbödik reménye azon arányban gyengül.

— E derék, szép, őszinte ifjut, ki szeretetét és becsülését annyira megnyerte, képletében már rád való helyezve, elítélve, s a törvény által reá mért rettenetes büntetés alatt látja.

Ez a kép majd nem örültet teszi; Hír-

telen felugrik, s megragadja a Malcolm György karját.

— Gyertünk! siessünk, mert nincs vesztegetni való időnk — kiáltja, majd nem nevetésges kísérlettel, hogy nyugodtan s hivatalos modorban beszéljen. — Gyuri, legelőbb ahoz a vén boszorkányhoz menjünk, hogy gonosz terveibe hele lássunk.

— Félek, hogy nem sikerül azt tenünk — válaszolja Malcolm ur: én már voltam nálla, és megpróbáltam észére téríteni de minden törekvésem haszontalan volt.

Mi történt? nem akart hallgatni reád vagy daczolt veled vagy mi?

Annál is rosszabb válaszolt a fiatal ügyvéd, lassu hangon s saggályos tekintettel névze a Henry örzéketlenség látszó arcára.

Nem találtam meg, a hajnali vonattal elindult Londonba.

A Henry ajkain ideges rángatózás látszik de máskülömben nem adja jelét, hogy e fontos szavakat hallotta.

Nesbitt ur a harag és rémület heves kitörésével olyan összefüggés nélküli kérdéseket intéz Malcolmhoz mi a fiatal ügyvéd véghetetlenül boszantja, — mig végre kijön a sodrából s türelme megszakad,

— Én nem mondatok önnek semmit, válaszol, én csak gyanítani tudok és a gyanítás mostan kegyetlen munka, egy két nap mult tudni fogjuk ez az aszsony mit szándékozik tenni, minő váddal fog előállani, és minő lépéseket tesz, hogy azt bebizonyítsa de addig —

At hiszem hogy addig nyugodtan kell venni a dolgot, s az elhalasztott esküvő felett minden féle pletykát végig halgatni, s mindenféle gonosz megjegyzéseket melyek származnak el kell tűnni. Gyuri én azt hittem hogy te hus és vér helyett pergamentből vagy csinálva. Te nem sajnálod az én szép kis Rózám és azt a szegény fiut.

Malcolm ur nem kísérti meg magát védelmezni sokkal inkább el van foglalva a jövővel.

Ha Hunt Abigail nem vonja vissza a vádját, és olyan bizonyossággal áll elő, a mivel tényleg elő tud állni, és ha neki nem sikerül arra egyébbel válaszolni, mint a Henry által elmondott órváddal, akkor ő a szerencsétlen kliensét egy elítélt embernek tekintethi.

— És még is megesküdtem az ártatlanságára, — mondja magában a meggyőződésnek oly szokatlan hévével, a mi kissé kétkedő fiatal ügyvédnél rendkívüli dolog. Megesküdtem annak a történetnek az igazságára mely arra fog szolgálni, hogy a hurkot a nyakába vesse.

XIX.

Két nap — a leghosszabb, legsötétebb és a legszomorubb két nap, melyet Dacre Henry valaha ösmert — végre ólom lassúsággal elmúlik, és még sem hallottak hirt Hunt Abigailról, s a függöbben lótnak, melyet ezerszerre nehezebb elviselni mint a legrosszabb valót, még nincsen vége.

Henry, ki valóságos fogolyának érezi magát, mig az ellene felhozott vád visszavonva, vagy megczáfolva nincsen, mind ez ideig példás türelemmel s büszke önértettel viselte fájdalmas helyzetét.

Igaz, hogy az eshetőségek megbeszélésétől még Rózával szembe is visszatartotta magát, s beteges ellenszenvet mutatott azon indítvány ellen, hogy valami védelmi tervet készítsen, vagy Malcolm urnak legyen a segítségére, ki szívvel lélekkel belevetette magát ebbe a dologba; de mind ez ideig nem adta jelét, hogy e hosszas és természetellenes feszültség alatt testileg vagy lelkileg megtöri.

Most azonban a második nap estélyén

amidőn a hotel nappali szobájának az ablakában áll, s az arany színt tengeren a nap lenyugvásait nézi, úgy éri, mint ereje el akarván hagyni, s gondolatai jobban elszótélnak.

Kételkedik az ég irlalmában, kétségbeesésének az őrletes rohamában még sincs tisztában, he vajjon nem az a hitvány gonoszterv-e, a minak a világ nem válna tartani fogja.

— Tudja az ég, de én nem tudom kiáltja oly vad nevetéssel a mi több a kógásnál.

Kegyetlen voltam a szegény teheres Maudhoz.

Sokat tettem arra, hogy szívt a szakítsam; s önző örtlészemben talán a másik lépést is tettem a bűn útján, elvitálába valóban én töltöttem a meggyőzést — oh, örült vagyok az lehetetlenség jöjjön a minek jönnie kell — jöjjön a legrosszabb — el tudom azt viselni — a függöbben lótnak ezt a gyötrelmet nem tovább.

— Henry!

Megfordul, s a szelid hang hallása a kedves kéz érintésére megretten és Rózát látja maga előtt. Szaladva jött, arcazt amint először reápillant gyengy borítja, mi csak hamar eltűnik, s szemé fájdalmas izgatottság tűze ég.

Henry egy karosszékre ülteni kedvetlétérrel melléje, s kezeit felemelve a kezhez szorítva tartja azokat.

— Drágám, megijesztetted — mondja, őszinte megbánással s a szegény győztes arózn. Roza nem történik meg velem, hanem, hogy ily gyáva legyek; nem tudom a sors elleni tehetetlen dühöngésem kapát magamat, de ez a függöbben lét meg egy kissé az idegeimet és —

(Folyt. köv.)

H i r d e t é s e k.

Sz. 5343—1891.

k. i.

1104. (1—3)

Pályázati hirdetmény

Marostorda vármegye nyárad-szeredai járás Erdő-Szent-György községében üresedésbe jött **községi orvosi állásra** ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állás évi javadalmazása: Erdő-Szentgyörgy községtől: 300 frt, a jelenlegi gyógyszerésztől 100 frt készpénz fizetés; a betegvizsgálási díj az orvos házábanál 30 kr. vénnyírással együtt, a beteg házábanál 40 kr. vénnyírással együtt. Teljesen vagyontalanok díjat nem fizetnek.

Felhívtnak mindazon orvostudorok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §. és 1883. évi I. t. cz. 9. §. értelmében felszerelt kérvényeiket

1892. évi Január hó 3-ik napján déli 12 óráig

alólríthoz adják be, mert a később beadott kérvények tekintetbe nem fognak vétetni.

A választás Erdő-Szentgyörgy községben **1892. év Január hó 4-ik napján délelőtt 9 órakor** fog megtartatni.

A nyárad-szeredai járás főszolgabírójától.

Nyárad-Szeredában, 1891. december hó 12-én.

Nagy Elemér,
főszolgabíró.

Sz. 1300—1891. v. h.

1102. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 7938—1891. számú végzése által Streicher Henrich és társa végrehajtatók javára Duchony János végrehajtást szenvedő (lakik belmonostor-utca 25. sz. alatt) ellen 154 frt 30 kr. tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával 1891. évi szeptember hó 29-én bíróság lefoglalt és 755 frtba becsült raktáron levő butorból álló ingóságok 154 frt 30 kr. tőke, ennek 1891. évi augusztus hó 3. napjától járó kamatai, 3 frt 46 kr., megállapított eddigi 23 frt 05 kr. jelen hirdetményi és ezután költések erejéig nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbírósa 10332—1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán Kolozsvártt, alperes lakásán leendő esküszöke 1891. évi December hó 21-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívtnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kolozsvártt, 1891. évi december hó 7. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

Hatóságilag engedélyezett

NAGY

VÉGE LADÁS

Kolozsvártt, főter 13. szám.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására juttatni, hogy társas cégünk megszűntetése végett

„Hatósági engedélylyel“

általános nagy

VÉGE LADÁST

rendezünk.

A jelenleg NŐI DIVAT-RAKTÁRUNKBAN levő összes árukat — készpénz fizetés mellett — **feltűnő olcsón** árusítjuk el; úgy, hogy bárki szükségletét női divat-cikkekben eddig nem létezett olcsó árakban szerezheti be.

Raktárunkban található mindennemű színes és fekete női ruha-kelmék, díszítések, selyem, bársony és plüsch kelmék, vásznak, asztalnéműk, schifonok, Creton, batiz, szaten és parchentek, mindennemű kendők, csipkék, szalagok, miederek, paplan, függöny, szőnyeg, esőtartó, bélélneműk, rövid-árnk és számtalan itt elő nem sorolt cikkek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

1062. (6—x)

POTÓCKY és DÁNIEL.

Valodi Francia-Cognác.

KITÜNŐ GYÓGY-COGNÁC.

VALÓDI

FRANCZIA-COGNÁC mint gyógyszer

TRICOCHÉ és TÁRSA czégtől

Jarnac-Cognácban.

Alapított 1820-ban.

FŐRAKTÁR:

MÁROSI ÖDÖN

FÜSZERKERESKEDŐNÉL,

MAROS-VÁSÁRHELYT.

1082. (2—3)

Kitűnő Cognác-faj gyógyczélokra.

Házmester

kerestetik

Belmonostor-utca 8. sz. házhoz.

Megbízható ajánlatokkal bíró egyének folyamodhatnak személyesen vagy levélben:

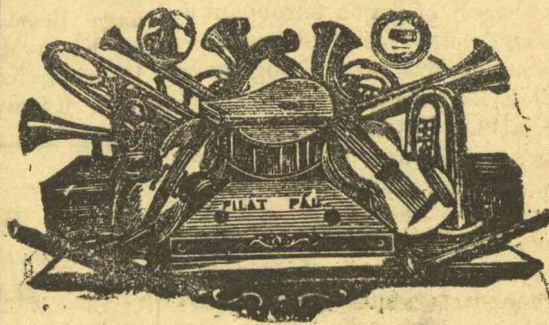
GRÓF MIKES MIKLÓSHOZ
Torda-Szent-Lászlón.

1086. (3—3)

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

BUDAPEST, VII. KERESPEI-UT, 36. SZ.

Saját készítményű
mindennemű

vonós-, verős-, fa és
réz fuvóhangszerek

és
azok kellékei és
alkatrészei.

890. (19—20)

Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

Ovadékképes

gazdatiszt

kerestetik

egy 700 holdnyi tagosított birtok önálló
kezelésére.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

Förder Sándor Brassóban.

(Rezső-körút 13. sz.)

1085. (3—3)

KISS ERNŐ

VASKEKESKEDŐ,

KOLOZSVÁRTT (Főter.)

Ajánlja a legdúsabban berendezett nagy raktárát:

Lüttichi vadász-fegyverek és eszközök,

Korcsolya különlegességek,

Berndorfi alpacca, China-ezüst, nickl és
bronz diszmű-árak,

Villanyos vezetéki berendezések, vasbute-
rok, tűzmentes pénzszerények, Friedlandi
szabályozható kőszén-kályhák,

(Petrozsényi) Szalon kőszén stb.

s mindennemű gazdasági, konyha- és ház-
tartási cikkekben. 1068. (9—20)

Hid-utca 24. szám alatt

Legjutányosabban és legnagyobb választékban
kapható:

mindenféle kötös vatmollok, angol, francia
gyapjú ruha-szövetek csikos és koczkás min-
táiban. Loden és más mindennemű színes és
fehér barchentek, mindennemű kendők, asz-
tálneműk, segesvári szőttek, oksfordok.

Karácsonyi és Újévi ajándékok!

Egy fél rud

eszéki szappan

20 kr.

Főterén, Orbán József kávéháza mellett,

Báró Jósika-házban

legjutányosabban kapható:

Marburgi cipők gyári raktára. Posztó, férfi
és flu-kalapok; ugyiszintén téli sapkák. Férfi
ingek és Nyakkendők. Galanteri, Norinbergi
árak. Gyermekjátékok, illatszerek. Bőröndök.
Séta-pálcák.

Karácsonyi és Újévi ajándékok!

KOHN LAJOS vezetése alatt Kolozsvártt.

Fiók-üzlet: **Deésen,**
TÜZES KARÁCSONY-
házban.

legnagyobb és legjutányosabb forrás:

Marburgi cipők gyári raktára; ugyiszintén
Norinbergi, rövidaru, gyermekjátékok, kalap,
fehérenemű és rőfös divatárakban.

Karácsonyi és Újévi ajándékok!

Egy eszéki

Spitzer-arczkenőcs

30 kr.

987. (9—10)

Budapesti Bazar czég!

tévedés kiküldése végett megjegyzem:

Bodor-ház, belmagyar-utca 3-ik szám.

Legjutányosabb forrás:

Gyermekjátékokban, Norinbergi, rövidaru,
cipők, kalapok, sapkák, ingek, nyakkendők
és harisnyák.

Karácsonyi és Újévi ajándékok!